

Причинна.

Рече та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
До долу верби гне високі,
Горамн хвилю підійма.
І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав, —
Непаче човен в синім морю,
То виривав, то потопав.
Ще треті півні не співали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясень раз-у-раз скрипів.

В таку добу під горою,
Біля того гаю,
Що чорніє над водою,
Щось біле блукає.
Може, вийшла русалонька
Матери шукати,
А, може, жде козаченька
Щоб залоскотати.
Не русалонька блукає:
То дівчина ходить,
Йи сама не зна (бо причинна),
Що такеє робить.
Так ворожка поробила,
Щоб менше скучала,
Щоб, бач, ходя о півночи,
Спала й виглядала